

קו ברילב המורכב משרשרת של מעוזים. לאזורי ישראל יש רק מושג קלוש איך נראה 'מעוז כזה בתעלה. תמונה זו, שפורסמה בשבועון הגרמני שטרן, צולמה במעוז בתעלה.

צה"ל החל במלאכת ההתבצרות בתעלה רק אחרי ההפגזות הארטילריות הכבדות של המצרים. כתוצאה מכך הוקם

מעוז בתעלה

על המלחמה

משה דיין נסע בשדה-מוקשים

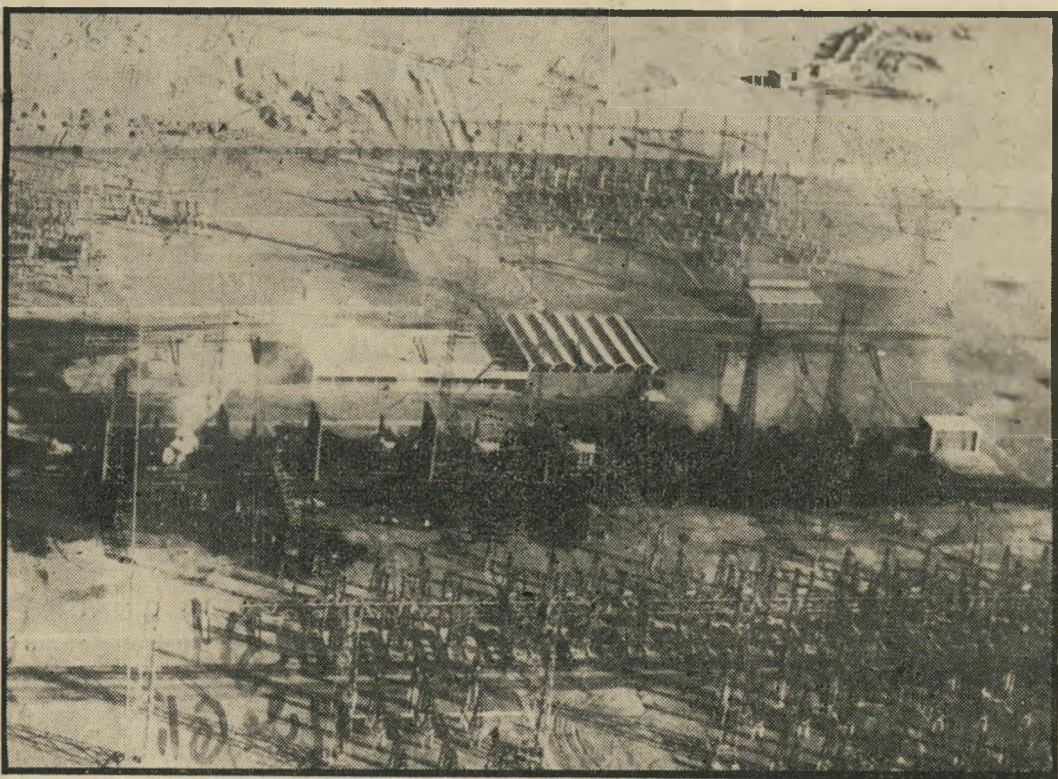
למחרת ההפגזה המצרית ערך משה דיין סיור בקו התעלה:

למחרת פורסמה כותרת בעתון הערב הפאריסאי "פראנס סואר": "מה שלא גילו לוחמים ישראליים בשתי עיניהם גילה משה דיין, שר-הבטחון שלהם, בעינו האחת". ואמנם, היה זה משה דיין אשר גילה בעת סיורו, שערך למחרת בקו, את גווייתו של איש-הקומנדו המצרי, שנהרג בקרב היריות ליד צומת המיתלה ונעזב על-ידי חבריו שנסוגו על המים. העיתון הפאריסאי לא גילה כי דיין עשה דרכו ברכב חרף מחאותיהם של אנשי הצבא. לאחר שיצא מן השטח נתגלו 30 מוקשים מפורזים סמוך לעקבות נלגלי רכבו בחול.

סיפור הפשיטה על נג'ע חמאדי

ב-31 באוקטובר 1968, נערכה הפשיטה הראשונה של צה"ל על אדמת מצרים, מהעבר המערבי של תעלת סואץ, פשיטה על תחנת הטראנספורמטורים של העיירה נג'ע חמאדי בעמק הנילוס. בפעם הראשונה ניתן עתה לפרסם את תיאור הפשיטה:

תושבים מקומיים סיפרו, כי סמוך לשעה 11 לפני (המשך בעמוד 10)

שימשה כמחסה לפשיטה הראשונה של צה"ל לעמק הנילוס. בתמונה נראית תחנת הטראנספורמטורים שנפגעה, אחרי הפשיטה של צה"ל אשר נערכה ב-31 באוקטובר 1968.

בשעה 5.00, חמש דקות לאחר שנפתחה ההרעשה, נשמע קולו של קריין ראדיו קאהיר. בקולו ההיסטרי הודיע על התקפת טיליקרקע ישראלים, שנענתה בתגובה מוחצת כחלק מ"מדיניות המנע של מצרים". הפעם תוכננו המצרים את התקפתם עד לפירטי הפרטים. גם צד ההסברה לא נעלם מעיניהם. ואילו מן העבר הישראלי לא עלה עניין זה כלל על הפרק. כמה פעולות חיוניות יותר קדמו לשלב זה. ראשית — חילוץ הנפגעים וההרוגים. יוסי, שבמרוצת ההפגזה שהה במפקדתו בקנטרה, שלח מיד לאחר שהחלה ההרעשה שני טאנקים לתור ברחובות אחר נפגעים. השריונאים העמיסו על סיפוני הפלדה חיילים שמצאו מחסות ארעיים. אלה הובאו אל פתחי הבונקרים, נסרקו מגרש הכדורגל וכן מבואות העיר. בתי-הקפה נשארו פתוחים ומקלטי-הראדיו הוסיפו לפלוט את המוסיקה המונו-טונית שלהם, שנבלעה בקולות-הנפץ הבלתי-פוסקים. הטאנקיסטים אספו את החיילת שנותרה במיקלחת והביאוה אל בונקר הפיקוד. "ספק אם יזכרו את ההפגזה" — אמרה. "אבל ודאי יזכרו החיילים את העובדה שישבתי עטופה בשמיכה כל זמן ההפגזה."

צה"ל ברצועת עזה ובצפון סיני. שבועות מיספר אחרי המלחמה הוא עמד בסכנת חיים:

המצרים הוסיפו לחצות מדי פעם את התעלה ולמקש את הדרכים הצרות והטובעניות. באחר הסיורים עלה גם מנחם ("מן") אבירם (או אלוף-מישנה) על מוקש. "לגנר" לים יש מזל", אמרו החיילים בחיוך לאחר שבדקו ומצאו כי לא אונה לו מאומה.

מלחמת ההתשה התחילה במשחק כדורגל

ב-8 בספטמבר 1968 פתחו המצרים לראשונה בהפגזה ארטילרית כבדה לאורך כל חזית התעלה. בהפגזה זו נהרגו עשרה חיילים ונפצעו 18. אולם שלב מלחמת ההתשה של המצרים התחיל בהרעשה הגדולה של ה-26 באוקטובר 1968. בהפגזה זו נהרגו 13 חיילים. עתה ניתן לפרסם לראשונה כי האבידות נגרמו שעה שהפגזים נחתו על מגרש בו שיחקו חיילים כדורגל.

מעבר השני של התעלה נכנסו בשבת, ה-26 באוקטובר אורחים מצריים למיקלטים. אנשי-צבא ישרו דרכים בעמ' דותיהם. בשעה 4.55 אחה"צ עשה הליקופטר את דרכו, מרחף ברעש סמוך לאדמת החול של המידבר. ההליקופטר נשא את שגרירה החדש של ישראל בושינגטון, רבי-אלוף יצחק רבין, מן התעלה צפונית. אותו יום סייר הרמטכ"ל לשעבר בקו החזית. הוא הוסע ברכב קל עד למוצב הצפוני אשר ממול לפורט-פואד. רבין הביע באוזני הקצינים המלווים את התרשמותו מן החיילים ושוחח באריכות על-אודות הביצורים. גם אותו, כאיש-צבא מנוסה, הדאיגה בעיית ההתבצרות במיוחד לאור נסיון העבר הקרוב.

בקנטרה עדיין נותרו בתי-קפה פתוחים, וקולות מוסיקה מזרחית רעשנית נפלטו מתוכם. האורחים המעטים, שנותרו לפליטה בעיר ההרוסה, עסקו בעבודותיהם — מהם בשרי פוץ ההריסות, מהם בעבודות-דחק, שאירגן בשבילם המימ" של הצבאי.

אותה שעה התגלגל כדור-העור במגרש שבקנטרה למרכז המישטח. לפחות חמישה שחקנים-חיילים נלחמו עליו בשצף-קצף כאשר נשמע רעם עמום, כבד, שנהפך חיש מהר לסערת אש אשר כמותה לא נשמעה מעולם בתעלה. עשרות ומאות פגזים נחתו במגרש ובסביבתו בעוד שחקנים וצופים נמלטים לכל עבר בתורם אחר מחסות.

שעה ארוכה רעמו התותחים בהתמדה, כשהם פוגעים בלא הבחנה בכל מטרה שנוזמנה לאורך הקו. בתוך כך החלו פגזים נוחתים גם בסמוך למכונית-משא, שמארגנה נפלטו עשרות טיילים נדהמים. זינוקם בא בעיתו. האחרון שזינק מן המשאית שמע היטב חבטה עמומה בדופן המכר גית, שהחלה להעלות עשן ואחרי-כן לבצור. הצידוד שנותר במכונית נשרף לנגד עיניהם הכלות של הטיילים. מפקד טאנק אמיץ צריך היה לעבור בדרך המופגזת כדי לחלץ את האורחים המבוהלים ולהעבירם אל מחסות. על מיכצעו זה הומלץ לאחר-מכן לקבלת ציון לשבח על אומץ-לב.

נג'ע חמאדי

בפעם הראשונה הותר לפירסום צילום של תחנת-הכוח החזשה שנבנתה על-ידי המצרים בנג'ע חמאדי בעמק הנילוס, אשר